

двадесетъ и седемъ, а Иова *) казва, че биле шестотинъ и осъмдесетъ и три дѣвици. Но за голѣмо оправдание станъ за Ромула, че той не зель никоя друга жена освенъ Ерсилія, за която бѣха се измамили; понеже не пристѣпиле укорително и несправедно въ врѣме на грабнованието на момъ; а се споразумеле да се съединатъ заедно, и да свързватъ сродство чрѣзъ нападателни нуждни мѣрки. Колкото за Ерсилія единъ казвале, че била омъжена съ Остилия, който билъ единъ отъ най-забѣлжителнитѣ между Римлянитѣ; а други потвърждаватъ, че зела Ромула, съ който рѣдила чада; една дъщеря, която поради порядкѣтъ въ рожбата Ерсилія я нарекла Прима; и единъ синъ, когото Ромулъ нареклъ Аоллий **), поради едно събрание отъ гражданитѣ, които биле събрани по негова заповѣдъ, а послѣ родителитѣ му го нарекле Авиллий. Впрочемъ: Зиодотъ ***) Тризинийскій ни приказва тѣзи нѣща, а има мнозина, които ги опрѣвергаватъ.

§ 15. Тогазъ между ония, които грабнале дѣвицитѣ случило се, щото нѣкой отъ незабѣлжителнитѣ хора да водатъ и една млада мома, която била прѣкрасна по хубостъта и величината. Други пакъ отъ благороднитѣ срѣщнале ги, и искале да имъ я отнематъ; тогазъ тѣзи шър-

*) Иова, който билъ синъ на Матриканскій царь, и който билъ у плененъ и въспитанъ у Римъ. Той зель назадъ отъ Августа Кесаря часть отъ бащиниото си царство, и се оженилъ съ Клеопатра Антонинова. Слѣдъ това писалъ и една история.

**) Думата аоллия значила събраниятъ, натрупаниятъ.

***) Зиодотъ, който билъ историкъ, но въ друго мѣсто не се споменува.